

det forældede og overalt forladte Længdekorridorsystem, der f. Eks. her i Byen er repræsenteret af Kommunehospital; det maatte være et Pavillonhospital; kun derved kunde man sikre de enkelte Sygestuer den Isolation, som nu til Dags maa betragtes som nødvendig for at modvirke den uheldige Omstændighed, der altid klæber ved et stort Hospital, at saa mange forskellige Sygdomme samles paa et Sted.

Om disse Pavilloners Indretning, om Sygestuernes Form og Udenomsbequemligheder samt om de enkelte Bygningers Anbringelse paa de 20 Tønder Land førtes der nu vidtløftige Forhandlinger af Udvalget, og der udarbejdedes henvend en Snes forskellige Planer. En Del Ting enedes man om, men paa andre Punkter kunde man ikke komme til en Beslutning. At der kunde herske Uenighed om et Hospitals Indretning er en Selvfølge, men det, der her tillige gjorde sig gældende, var Pladsens Størrelse. Det viste sig nemlig, at flere af de Planer, som i øvrigt kunde være at anbefale, ikke lode sig realisere paa den anviste Plads. Man søgte derfor tilbage til den store Kommission for at faa mere Plads, men fik afvisende Svar. Overenskomsten mellem Stat og Kommune var vedtagen af Rigsdagen, og derved kunde der ikke længere røres. 20 Tønder Land vare udlagte til Hospital, hverken mere eller mindre. Da Udvalgets Arbejde gik i Staa paa Grund af de deri repræsenterede forskellige Anskuelser, opløstes det i Oktober 1894. I Stedet nedsatte den store Kommission et nyt Udvalg, bestaaende af *Borup, Fenger, Friedrichsen, Hammerich, Harald Holm, Stadfeldt* og *Teisen*, og dette Udvalg fastslog saa paa Basis af det opløste Udvalgs Planer den endelige Betænkning, som afgaves i September 1895.

Med Undtagelse af *Vilh. Petersen* sluttede den store Kommission sig til Udvalgets Plan.

„Vilh. Petersen maa derimod beklage, at jeg ikke kan tiltræde det foreliggende Forslag. I Overensstemmelse med det Standpunkt, jeg har indtaget under hele denne Sags Behandling, maa jeg nemlig

udtale som min Overbevisning, at naar Bygninger for Fødsels- og Plejestiftelsen forlanges medoptagne i den projekterede Bebyggelse af de 20 Tdr. Land for Frederiks Hospital m. m. ved Blegdamsvejen, vilde dette, som tidligere prøvet i talrige Forsøg saavel som i de foreliggende Planer, vise sig uheldbringende for det hele Bygningsanlæg, fordi Arealet i saa Fald bliver for snevert og ringe dertil. Dette vil trods al Arbejde og Talent fra Arkitektens Side foranledige en for Hospitalet uheldig Indsnevring og Sammenpresning af Bebyggelsen, forhindre Gennemførelsen af det oprindelig hævdede Pavillonssystem, samt medføre en uheldig og skæv Placering af Bygningsanlægene paa Grunden. Jeg maa derfor udtale, at det nævnte Areal, med fremtidige Nabobebyggelser for Øje, kun kan afgive fuld betryggende luftig og forsvarlig Bebyggelse, naar det begrænses til at omfatte Hospitalets store Bygningskompleks og de 3 lægevidenskabelige Institutter samt et mindre ubebygget Areal til eventuelle Udvidelser.“

Ifølge Kommissionens Plan skulde Anlægget omfatte

- a) Bygninger for *Hospitalet* med i alt 552 Sengepladser paa et Areal af ca. 14 Tdr. Land.
- b) Bygninger for Fødsels- og Plejestiftelsen paa et Areal af $2\frac{1}{2}$ Tdr. Land.
- c) Bygninger for de videnskabelige Institutter paa et Areal af ca. $3\frac{1}{2}$ Tdr. Land.

Samtlige disse Bygninger vare beregnede til 5,759,920 Kr., efter et detailleret Forslag i saa Henseende ledsaget af Tegninger og Overslag.

Om dette Forslag blev der derefter forhandlet først med Universitetet og senere gentagne Gange med Hospitalet og Fødsels- og Plejestiftelsen. Fra begge Sider fremsattes der Indvendinger mod Forslaget og Ønsker om Ændringer i det, og i Efteraaret 1898 fremkom Inspektøren og Lægeraadet ved Hospitalet og Stiftelsen med en bestemt Udtalelse om, at *det paagældende Jordstykke maa anses for at være for lille til Byggegrund for alle de*